

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์นั้งสืออ่านประกอบวิชาประวัติภารณฑ์ ประจำปีบัญชีกีฬา ตอนปลายนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม 1 ชุด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสั่งแบบสอบถามให้ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาประวัติภารณฑ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพฯ - ชนบท เป็นจำนวน 50 คน และผู้วิจัยได้ออกไปสั่งและเก็บแบบสอบถามความคุยคนเอง จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสถิติ ดัง ปรากฏผลดังนี้

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์ที่สอนวิชาประวัติภารณฑ์

1. เพศ ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน เป็นเพศชาย 4 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8 เป็นเพศหญิง 46 คน หรือร้อยละ 92

2. อายุ ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

อายุระหว่าง 20 - 25 ปี จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 8

อายุระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 12 คน หรือร้อยละ 24

อายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 6 คน หรือร้อยละ 12

อายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 16 คน หรือร้อยละ 32

อายุระหว่าง 41 - 45 ปี จำนวน 10 คน หรือร้อยละ 20

อายุระหว่าง 46 - 50 ปี จำนวน 2 คน หรือร้อยละ 4

3. คุณวุฒิทางการศึกษา ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

วุฒิปริญญาตรี 46 คน หรือร้อยละ 92

วุฒิปริญญาโท 2 คน หรือร้อยละ 4

วุฒิประกาศนียบัตรทำกิจกรรมพัฒนา 2 คน หรือร้อยละ 4

4. วิชาที่เลือกเรียนก่อนเข้าทำงานอาชีพครู ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน
แบ่งเป็น

วิชาเอกภาษาไทย 39 คน หรือร้อยละ 78

วิชาโทภาษาไทย 5 คน หรือร้อยละ 10

ไม่ได้เรียนทั้งภาษาไทยมาเลย 6 คน หรือร้อยละ 12

5. จำนวนระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ประกอบอาชีพครูมาแล้ว ใน
จำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 1 - 5 ปี จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 22

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 6 - 10 ปี จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 30

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 11 - 15 ปี จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 18

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 16 - 20 ปี จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 22

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 21 - 25 ปี จำนวน 3 คน หรือร้อยละ 6

ผู้ที่ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 26 - 30 ปี จำนวน 1 คน หรือร้อยละ 2

6. จำนวนระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้สอนวิชาภาษาไทยมาแล้ว ใน
จำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

ผู้ที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 1 - 5 ปี จำนวน 17 คน หรือร้อยละ 34

ผู้ที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 6 - 10 ปี จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 28

ผู้ที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 11 - 15 ปี จำนวน 8 คน หรือร้อยละ 16

ผู้ที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 16 - 20 ปี จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 22

7. จำนวนระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้สอนวิชาประวัติการณ์คีม่ามาแล้ว
รวมถึงปัจจุบัน ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

ผู้สอนมาแล้ว 1 - 5 ปี จำนวน 32 คน หรือร้อยละ 64

ผู้สอนมาแล้ว 6 - 10 ปี จำนวน 14 คน หรือร้อยละ 28

ผู้สอนมาแล้ว 11 - 15 ปี จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 8

8. จำนวนชั่วโมง หรือค่าที่สอนภาษาไทยใน 1 สัปดาห์ ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

ผู้ที่สอน 6 - 10 ชั่วโมง หรือค่า จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 8

ผู้ที่สอน 11 - 15 ชั่วโมง หรือค่า จำนวน 15 คน หรือร้อยละ 30

ผู้ที่สอน 16 - 20 ชั่วโมง หรือค่า จำนวน 31 คน หรือร้อยละ 62

9. วิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาไทยที่ผู้ตอบแบบสอบถามค่องสอน ในจำนวนครูอาจารย์ 50 คน แบ่งเป็น

สอนวิชาประวัติศาสตร์คีวิชาเดียว 2 คน หรือร้อยละ 4

สอนวิชาประวัติศาสตร์คีและวิชาภาษาไทยอื่นด้วย 46 คน หรือกิดเป็น

ร้อยละ 92

สอนวิชาประวัติศาสตร์คีและวิชาหมวดอื่นด้วย 2 คน หรือร้อยละ 4

10. ในจำนวนครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม 50 คนนี้ สอนวิชาประวัติศาสตร์ แท้บเดียวในโรงเรียน 34 คน หรือร้อยละ 68 และมีอาจารย์รวมสอนวิชาประวัติศาสตร์ ด้วย 16 คน หรือร้อยละ 32

หมวดที่ 2 ข้อมูลที่ໄປเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อการใช้นังสือ อ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์

การตอบแบบสอบถามในหมวดนี้ ผู้ตอบสามารถเลือกตอบໄก์หลายช่อง มีข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. หนังสืออ่านประกอบการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่ครูอาจารย์กำลังใช้อยู่ ปัจจุบัน

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติศาสตร์ ประโยชน์มีชัยศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ มีครูอาจารย์ใช้ 50 คน หรือร้อยละ 100

หนังสือประวัติศาสตร์ (ท. 061-062) ของสำนักงานเขตฯ เสน่ห์ วิจารณ์ ปัจจุบัน 50 คน หรือร้อยละ 100

หนังสือประวัติการคัดเลือกบันทึกภาษาของอาจารย์ประจำ ณ นคร ในมี
ผู้ใช้โดย

หนังสือความรู้ทั่วไปทางวาระกรรมไทย ของ คร. สิทธา พินิจภูวดล
และคณะ มีครุอาจารย์ใช้ 2 คน หรือร้อยละ 4

หนังสืออื่น ๆ มีครุอาจารย์ใช้ 22 คน หรือร้อยละ 44

2. การเลือกหนังสืออ่านประกอบตามที่ระบุไว้ในข้อ 1 นั้น แบ่งเป็น
ครุอาจารย์มีลิขิสต์เลือกเอง 46 คน หรือร้อยละ 92

ครุอาจารย์เลือกร่วมกับเพื่อนครุที่ร่วมสอนวิชานี้ 7 คน หรือร้อยละ 14

บุคลากรอาจารย์ให้ฝ่ายวิชาการเป็นผู้กำหนด 2 คน หรือร้อยละ 4

หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทยเป็นผู้กำหนด 22 คน หรือร้อยละ 44

3. การเลือกหนังสืออ่านประกอบของครุอาจารย์ มีเหตุผลแบ่งเป็น
พิจารณาแล้วว่ามีคุณภาพดี 50 คน หรือร้อยละ 100

เคยใช้หนังสือนั้นมาเมื่อยังเป็นนักเรียน 20 คน หรือร้อยละ 40

เลือกตามที่เห็นคุ้นเคยเรียนอื่นใช้ 11 คน หรือร้อยละ 22

เลือก เพราะมีผู้เคยใช้มาแนะนำว่าหนังสือนั้นดี 15 คน หรือร้อยละ 30

เหตุผลอื่น ๆ ในรับบุชุดเจน 1 คน หรือร้อยละ 2

4. โอกาสที่ครุอาจารย์ใช้หนังสืออ่านประกอบการสอนวิชาประวัติการคดี

แบ่งเป็น

ใช้คณประกอบการสอนทุกเรื่อง 25 คน หรือร้อยละ 50

ใช้คณประกอบการสอนเป็นส่วนใหญ่ 20 คน หรือร้อยละ 40

ใช้คณประกอบการสอนเป็นส่วนน้อย 1 คน หรือร้อยละ 2

ใช้คณประกอบการสอนเฉพาะที่เกิดความสงสัย 5 คน หรือร้อยละ 10

5. ครุอาจารย์ได้แนะนำให้ผู้อื่นใช้หนังสืออ่านประกอบเล่มที่ใช้อยู่ ซึ่งแบ่งเป็น
เพื่อนครุที่สอนวิชานี้ร่วมกับผู้ควบคุมแบบสอบถามในโรงเรียนเดียวกัน จำนวน

7 คน หรือร้อยละ 14

เพื่อนครูที่สอนวิชาประวัติธรรมคดีในทางโรงเรียน 4 คน หรือร้อยละ 8
นักเรียนที่เรียนวิชานี้กับผู้สอนแบบสอบถาม 41 คน หรือร้อยละ 82
ในห้องสมุดซื้อไว้ให้ผู้สนใจอ่าน 23 คน หรือร้อยละ 46
ไม่แนะนำให้โดย 2 คน หรือร้อยละ 4

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับหมวดที่ 3 และหมวดที่ 4 จะปรากฏอยู่ไป
โดยใช้รีวิวเคราะห์ที่ทางออกไปจากหมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 ดังนี้

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของข้อมูลที่ได้จากการทดลองแต่ละช้อนแบบสอบถาม
และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยไว้ดังนี้

4.56 - 5.00 เท่ากับ เห็นความอย่างยิ่ง

3.56 - 4.55 เท่ากับ เห็นความ

2.56 - 3.55 เท่ากับ ไม่แน่ใจ

1.56 - 2.55 เท่ากับ ไม่เห็นความ

1.00 - 1.55 เท่ากับ ไม่เห็นความอย่างยิ่ง

2. คำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูล
ที่ได้จากการทดลองแต่ละช้อนแบบสอบถาม

3. คำนวณหาความมั่นคงสำคัญของค่าทดลองแต่ละช้อนเพื่อเปรียบเทียบหนังสือห้อง
2 เล่ม โดยใช้สูตร z-test

ตั้ง $H_0 : M_1 = M_2$

$H_1 : M_1 > M_2$

และเลือกระดับนัยสำคัญ .01

หมวดที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการเขียนหนังสือตามประกอบ

ตารางที่ ๑ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับจุดประสงค์ของผู้เขียน

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย (X)	ความหมาย	ส่วน เปียงเบน ตามสืบ มาครุณ	ค่า z
		ของ การ สอน		
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระนักศึกษา	3.68	เพ็かいย	15.09	-0.08
ประโยคเมษย์มกิษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.94	เพ็かいย	17.82	

จากตารางที่ ๑ จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นถึงว่าจุดประสงค์ของผู้เขียน
หนังสือแต่ละเล่มในการจัดทำหนังสือตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ท.061-062
ประวัติวาระนักศึกษา หนังสือประวัติวาระนักศึกษา (ท.061-062) ของบุญชัยศรีราษฎร์เสนาบ
วิล่าวรรณ เขียนให้ตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ท.061-062 ประวัติวาระนักศึกษา
มากกว่าหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระนักศึกษา ประโยคเมษย์มกิษาตอนปลาย ของ
กระทรวงศึกษาธิการ

จากค่า z = -0.08 ทำให้เปรียบเทียบให้ไว้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01
z = ± 2.58 แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ฉะนั้นผลทางระหว่างมีความ
เชื่อถือไม่มีนัยสำคัญ ดังนั้นจุดประสงค์ของผู้เขียนหันส่องในการจัดทำหนังสือตรงกับจุด
มุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ท.061-062 ประวัติวาระนักศึกษาทั้ง 2 ท่าน

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ของเนื้อหาแต่ละเรื่องกับพื้นความรู้วิชาภารณฑ์
และวิชาอื่น ๆ

ชื่อหนังสือ (X)	ค่าเฉลี่ย ของ ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	ความหมาย ของ ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	ส่วน เปียงเบน ก า 2
	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	มาตรฐาน	ก า 2
หนังสืออุทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโยชน์ชัยมศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.44	ไม่แน่ใจ	15.44
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ	3.48	ไม่แน่ใจ	15.51
			-0.01

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสือห้องสองเด่นเมื่อ
เนื้อหาแต่ละเรื่องสัมพันธ์กับพื้นความรู้วิชาภารณฑ์และวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งนักเรียน
เคยเรียนมาแล้ว

จาก $z = -0.01$ ทำให้เบริยมเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคง 0.05 .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยกว่า 2.58 คั่งนั้นแสดงถึงความหวังมั่นคง
เชิงคณิตไม่มั่นคงสำคัญ เนื้อหาแต่ละเรื่องจึงอาจจะสัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์กับพื้นความรู้
วิชาภารณฑ์และวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้วได้เท่ากันทั้งสองผล

ตารางที่ 3 ปริมาณรายละเอียดของเนื้อหาบางเรื่อง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน
	(X)	ของ	เปียงเบน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
หนังสืออุไนภัณฑ์ภาษาไทย ประวัติธรรมคดี ประโภคพัฒนศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.30	ไม่แน่ใจ	13.19
หนังสือประวัติธรรมคดี (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจิตรรัตน์	3.32	ไม่แน่ใจ	12.18

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสือห้องสองเล่มมีมีเนื้อหาบางเรื่องเขียนรายละเอียดมากเกินไป ทั้งที่เป็นเรื่องซึ่งผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้จาก การเรียนวรรณคดีมาแล้ว ทำให้ผู้ใช้อ่านลำบาก เพราะความรู้ไม่ก้าวหน้า

จากค่า $z = -0.007$ ทำให้เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นแสดงทางระหว่างมัชลิน เซ็กเตอร์ไม่มั่นยำสำคัญ เนื้อหาบางเรื่องจึงอาจเขียนรายละเอียดมากเกินไป ทั้งที่เป็น เรื่องซึ่งผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้จากการเรียนวรรณคดีมาแล้ว ทำให้ผู้ใช้อ่านลำบาก เพราะ ความรู้ไม่ก้าวหน้าไปทางกันหังสองเล่ม

ตารางที่ 4 สัดส่วนของปริมาณเนื้อหาแต่ละเรื่อง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน		ค่า z
	(x)	ของ เปียงบัน	
		ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	
หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโดยร์มชัยมศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	2.44	ไม่เพียงพอ	10.12
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ			-0.14
พูดช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิภาวรรณ	2.76	ไม่แน่ใจ	12.09

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า คัญอ้างอิงไม่เท่ากับว่าหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโดยร์มชัยมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ มีปริมาณของเนื้อหาแต่ละเรื่องได้สัดส่วนเหมาะสมกัน และไม่แน่ใจว่าหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของพูดช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิภาวรรณ มีปริมาณของเนื้อหาแต่ละเรื่องได้สัดส่วนเหมาะสมกัน

จากค่า $z = -0.14$ เปรียบเทียบให้ว่า ที่ระดับความนัยสำคัญ .01 $z = 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยกว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมัธยม เล็กมากในนัยสำคัญ หนังสือหังส่องเเละนี้จึงไม่ทางกันในเรื่องปริมาณของเนื้อหาแต่ละเรื่องนี้เปรียบไม่ได้สัดส่วนเหมาะสมกัน

ตารางที่ 5 ความหมายส่วนของปัจจัยทางวิเคราะห์ที่แต่ละบุคคล

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน ของ เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	ค่า z
	(X)	ของ		
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวิรรณคดี				
ประโยชน์ชั้นยอดคึกคักตอนปลาย ของ				
กระหงคึกคักชิกการ	3.56	เห็นด้วย	17.01	0
หนังสือประวัติวิรรณคดี (ท.061-062) ของ				
บุญช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ	3.56	เห็นด้วย	16.09	

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าหนังสือทั้งสองเล่มนี้มีเป้าหมายของวิรรณคดีบางบุคคลอยู่ใน และบางบุคคลมีมากเกินไปเกินความจำเป็น

จากค่า z = 0 เปรียบเทียบให้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 z = ± 2.58 แต่ z ที่ได้จากการคำนวนอย่างกว่า 2.58 และเท่ากับ 0 ถังนั้นแสดงว่าระหว่างมีข้อมูลเชิงคณิตไม่มีนัยสำคัญ หนังสือทั้งสองเล่มนี้จึงไม่ถูกกล่าวหาในเรื่องเนื้อหาของวิรรณคดีบางบุคคลน้อยไป และบางบุคคลมีมากเกินไปเกินความจำเป็น

ตารางที่ 6 เนื้อหาสอนที่มีรากฐานในประมวลการสอน

ชื่อหนังสือ	ก้าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปรียบเทียบ มาตรฐาน	ค่า z
	(x)	ของ ก้าเฉลี่ย		
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี				
ประโนดน์เรียนศึกษาตอนปัจจัย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.86	เป็นค้าย	17.22	0.03
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				
ผู้ตรวจสำตราจารย์ เสนีย์ วิลาวรรณ	3.76	เป็นค้าย	16.18	

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นควรว่าหนังสือสองเล่มนี้ ควรเพิ่มเติมประวัติของวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ นอกจากเนื้อหาที่มีรากฐานในประมวลการสอน วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปัจจัย พ.ศ. 2518 อีก เพราะจะทำให้ผู้ใช้มีความรู้ กว้างขวาง

จากค่า $z = 0.03$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมัธยมิน เอกชนิกไบมีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้ไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่าควรเพิ่มเติมประวัติของ วรรณคดีเรื่องอื่น ๆ นอกจากเนื้อหาที่มีรากฐานในประมวลการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปัจจัย พ.ศ. 2518 อีก เพราะจะทำให้ผู้ใช้มีความรู้ กว้างขวาง

ตารางที่ 7 ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในหัวรุณค์ทางเรื่อง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน	
	(X)	ของ เปียงเบน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
หนังสืออุทกภิวชาภาษาไทย ประวัติวารณศึก ประโยชน์มชยมศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	2.92	ไม่แน่ใจ 11.51 -0.01
หนังสือประวัติวารณศึก (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจารณ	2.94	ไม่แน่ใจ 8.61

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ เป็นมากเกินไป ควรศึกประวัติของวารณศึกบางเรื่องทึ้ง เพราะวารณศึกบางเรื่องนำไม่ใช่ประโยชน์ไม่ได้เลย

จากค่า z = -0.01 เปรียบเทียบให้ไว้ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมีนัย
 เชิงคิดไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้ไม่ถูกกันในค้านเสนอเนื้อหามากเกินไปหรือน้อย
 เกินไป ถ้ามากเกินไปควรศึกประวัติของวารณศึกบางเรื่องทึ้ง เพราะวารณศึกบางเรื่อง
 นำไม่ใช่ประโยชน์ไม่ได้เลย

ตารางที่ 8 ความครอบคลุมของเป้าหมายประเมินผลการสอน

ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน
 (x) ของ เปียงเบน ค่า z
 ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน

ห้องสื่อฯ เศรษฐศาสตร์ฯ ประวัติการณ์

ประโภคแม้ชัยนกีกาชาตอพลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ 3.38 ไมแนใจ 12.48

-0.05

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุญช่วยพากษาจารจารย์เสนีย์ วิจารณ์ 3.50 ไม้ແນໃຈ 12.49

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าประวัติของวาระนักศึกษาที่นำมามีส่วนในการประเมินผลตามกำหนดการอย่างไร ดังนั้นจึงมีความกังวลก่อนป้าย พ.ศ. 2518 ทุกประการ

จากค่า $z = -0.05$ เปรียบเทียบให้รู้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ตึงแม้แต่ทางระหว่างมันก็ไม่
 เลขคณิตไม่มีนัยสำคัญ แห่งสื่อ 2 เล่มนี้ไม่ต่างกันในด้านประวัติศาสตร์และที่นำมาใช้ใน
 อาจครอบคลุมประมวลการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518
 ทุกประการ

ตารางที่ 9 ความเหลาของเนื้อหาในระดับชั้นของนักเรียน

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ก้า มาตราฐาน
	(x)	ของ ภาษา	
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติการณ์คดี	-	-	-
ประโภคเมืองศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.78	เพื่อความ	23.81
หนังสือประวัติการณ์คดี (ห.061-062) ของ บุรุษศาสตรารัตนย์ເຕີບ ວິຈາරະ	3.78	เพื่อความ	23.28

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นความสำคัญของเนื้อหาที่ทำเสนอในหนังสือห้องเรียนนั้นเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน มีความยากง่ายกำลังดี

จากค่า $z = 0$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคงค่า $z = 0.01$
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยกว่า 2.58 และเท่ากับ 0 ดังนั้นผลค่างระหว่างหัวข้อมูลค่าไม่น้อยลงเลย หนังสือห้องเรียนไม่ทางก้าวไปในค้านเนื้อหาที่นำเสนอในห้องเรียนนั้นเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน มีความยากง่ายกำลังดี

ตารางที่ 10 การปรับปูนเนื้อหาให้พันสมัย

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน ของแบบ ประเมิน มาตรฐาน	ค่า z
	(X)	ของ		
หนังสืออุเทกวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภคเมืองศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	2.42	ไม่แน่ใจ	10.25	-0.47
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิตรรัตน์	3.54	ไม่แน่ใจ	13.12	

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นถูกว่า เมื่อมีการค้นพบหลักฐานทางประวัติวรรณคดีใหม่ ๆ ผู้เขียนหนังสืออุเทกวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภคเมืองศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงเนื้อหาของหนังสือให้พันสมัยอยู่ส่วน แต่ไม่แน่ใจว่าผู้เขียนหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ได้ปรับปรุงเนื้อหาของหนังสือให้พันสมัยอยู่ส่วน

จากค่า $z = -0.47$ เปรียบเทียบให้ได้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมีผลในเชิงคิดไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องไม่ปรับปรุงเนื้อหาของหนังสือให้พันสมัยอยู่ส่วน เมื่อมีการค้นพบหลักฐานทางประวัติวรรณคดีใหม่ ๆ

ตารางที่ 11 ความยกพร่องทางวิชาการที่กองการการแก้ไข

ชื่อหนังสือ (ข)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	
	ของ	เบี่ยงเบน		
หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี				
ประพิบูลย์มศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.64	เบี้ยงเบน	18.99	
				-0.01
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ์	3.68	เบี้ยงเบน	17.21	

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าหนังสือสองเล่มมีมี
บางตอนที่เขียนนิคไปจากความจริง ไม่ได้ว่าเป็นความยกพร่องทางวิชาการที่ควรรีบ
แก้ไข

จากค่า z = -0.01 เปรียบเทียบให้ได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 คั้นนั้นแสดงถึงระหว่างมันมีนิม
เชิงคณิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่ามีบางตอนที่เขียนนิคไป
จากความจริง

ตารางที่ 12 การเขียนจุดประสงค์ในการแท่งวรรณคดีและเรื่อง

ชื่อหนังสือ	(X)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน ของ เมืองเบน ค่า z
		ของ ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติการยนต์				
ประโภณมชัยศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.58	เห็นด้วย	17.47	-0.08
หนังสือประวัติการยนต์ (ท.061-062) ของ				
บุญวิทยาสถานราษฎร์เสนา วิล่าวรรณ	3.86	เห็นด้วย	18.03	

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า คัญอ้างารย์เห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งหนังสือทั้งสองเล่มไม่ควรจะเป็นที่จะเขียนถึงจุดประสงค์ในการแท่งวรรณคดีแต่ละเรื่องถ้ามีหลักฐานปรากฏ หรือมีการสนับสนุนไว้แล้ว

จากค่า z = -0.08 เปรียบเทียบให้รู้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวนน้อยกว่า 2.58 ถังนั้นผลทางระหว่างมัชฌิม เอกชนิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกนำไปเรื่องที่ว่ามีการเขียนถึงจุดประสงค์ ในการแท่งวรรณคดีแต่ละเรื่องถ้ามีหลักฐานปรากฏ หรือมีการสนับสนุนไว้แล้ว

ตารางที่ 13 การเขียนเนื้อเรื่องย่อของวรรณคดี

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย		ความหมาย	สวน	ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(X)	ของ	เปียงเบน		
หนังสืออุเทกวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี					
ประโยชน์ข้อมูลภาษาต่อนப்ளாய் ของ					
กระทรวงศึกษาธิการ	2.96	ไม่แน่ใจ	11.85		-0.16
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ					
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิลาวรรณ	3.44	ไม่แน่ใจ	16.94		

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ครุศาสตร์ไม้ແມไ Jawu เขียนหนังสือทั้งสองเล่มไม่เคยละเลยที่จะเขียนถึงเนื้อเรื่องย่อของวรรณคดีทุกเรื่อง

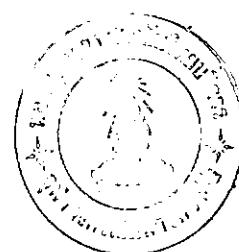
จากค่า $z = -0.16$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ดังนี้แสดงถึงระหว่างมั่นใจในเรื่องคดีไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกกันในเรื่องย่อเขียนไม่ละเลยหรือละเลยที่จะเขียนถึงเนื้อเรื่องย่อของวรรณคดีทุกเรื่อง

ตารางที่ 14 การยกตัวอย่างค่าประพันธ์

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ภาค 2 ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(X)	ของ	
หนังสืออุทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภคชัยมศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.14	ไม่แน่ใจ	16.35 0.01
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ บุตรราษฎรารย์เสนีย์ วิลาวรรณ	3.10	ไม่แน่ใจ	15.32

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า กรูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าใช้หนังสือหังสอง เล่มนี้จะไม่ยกตัวอย่างค่าประพันธ์ในวรรณคดีที่ไม่ใช้งานชื้นสำศัญของชาติ ยกเว้นค่าประพันธ์นั้นบังเอิญให้รับการยกย่องเป็นพิเศษ

จากค่า $z = 0.01$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำาคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ถึงนั้นผลทางระหว่างมั่นใจมีเลขคณิตไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ทางกันในเรื่องที่ว่าใช้ชื่นสำศัญของชาติ ยกเว้นค่าประพันธ์นั้นบังเอิญให้รับการยกย่องเป็นพิเศษ

ตารางที่ 15 ความเพียงสูตรของรัฐบาลก้าวอย่างค้ำประทับในวรรณคดี
แต่ละเรื่อง

ชื่อหนังสือ	การเฉลี่ย ความหมาย ส่วน	
	(x)	ของ เมืองเบน คำ 2 การเฉลี่ย มาตรฐาน

หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยคเมษย์มศิกษาตอนปลาย ของ				
กระหงวงศึกษาขั้นต้น	3.62	เห็นด้วย	19.35	-0.01
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				
ผู้เขียนค่าสอนราจารย์เสนีย์ วิจิตรราษฎร์	3.66	เห็นด้วย	20.52	

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นถูกว่าก้าวอย่างค้ำประทับที่บกนماประกอบการเขียนประวัติวรรณคดีแต่ละเรื่องในหนังสือห้องเรียนเล่มนั้น บางเรื่อง ก็ยกมามากเกินไป บางเรื่องก็น้อยเกินไป

จากค่า $z = -0.01$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่รัฐบาลความมีนัยสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณน้อยกว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างประเทศมีความน่าเชื่อถือไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกกันในเรื่องก้าวอย่างค้ำประทับที่บกนมาประกอบการเขียนประวัติวรรณคดีแต่ละเรื่อง บางเรื่องก็ยกมามากเกินไป บางเรื่องก็น้อยเกินไป

ตารางที่ 16 การสัมมูลในข้ออ่านเห็นคุณค่า และการเรียนเนื้อหา
ในสมมุติ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน ของ (X)	เปรียบเทียบ ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	ของ	เปรียบเทียบ		
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย มรรภศิวรรษกศี				
ประโยชน์มหามึกษาสถาปัตย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.96	เพื่อคุณ	20.11	-0.07
หนังสือมรรภศิวรรษกศี (ท.061-062) ของ				
ชูชัยศาสตราจารย์เสนีย์ วิภาวรรณ	4.26	เพื่อคุณ	20.79	

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นคุณว่าในหนังสือทั้งสองเล่ม
เป็นมีคุณอย่างคำประพันธ์ที่ยกมาประกอบการเขียนประวัติและเรื่องซึ่งช่วยสนับสนุน
ให้ข้ออ่านไทยเห็นคุณค่าและเสริมเตือนทางของประวัติและเรื่องนั้น ๆ ในสมมุติยังชี้น

จากค่า z = -0.07 เปรียบเทียบให้ได้ว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่ที่ 2.58 ถึงนั้นแสดงทางระหว่างมีนัย
แตกต่างไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องคุณอย่างคำประพันธ์ที่ยกมา
ประกอบการเขียนประวัติและเรื่องซึ่งช่วยสนับสนุนให้ข้ออ่านไทยเห็นคุณค่าและ
เสริมเตือนทางของประวัติและเรื่องนั้น ๆ ในสมมุติยังชี้น

ตารางที่ 17 การยกย่องหรือแสดงคุณค่าของวาระณค์

ชื่อหนังสือ (๙)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	จำนวน
	ของ	เปียงเบบี	ค่า z
ค่าเฉลี่ย หมายความว่า			

หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระณค์

ประโยชน์มีขั้นศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ	3.66	เห็นด้วย	17.82	0.06
หัวหน้าประจำวาระณค์ (ท.061-062) ของ				

ผู้เขียนศึกษาจารย์เสนีย์ วิจารณ์

3.46 ไม่แน่ใจ 18.08

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าผู้เขียนหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระณค์ ประโยชน์มีขั้นศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ยกย่องหรือแสดงคุณค่าของวาระณค์นิทางเรื่องน้อยเกินไป จนถูกต้องไม่เห็นคุณค่าของวาระณค์เรื่องนั้น และครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าผู้เขียนหนังสือประวัติวาระณค์ (ท.061-062) จะยกย่องหรือแสดงคุณค่าของวาระณค์บ้าง เรื่องน้อยเกินไปจนถูกต้องไม่เห็นคุณค่าของวาระณค์เรื่องนั้น

จากค่า z = 0.06 เปรียบเทียบให้รู้ ที่ระดับความปั่นปันสำคัญ .01 z = ± 2.58 แล้ว z ที่ได้จากการคำนวณน้อยกว่า 2.58 ถังที่แสดงทางระหว่างมีผลในเชิงคณิตไม่มีปั่นสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกนิยมในเรื่องที่ว่าผู้เขียนได้ยกย่องหรือแสดงคุณค่าของวาระณค์นิทางเรื่องน้อยเกินไป จนถูกต้องไม่เห็นคุณค่าของวาระณค์เรื่องนั้น

ตารางที่ 18 ความสมจริงของเหตุผลในการแสดงคุณค่าของวรรณคดี
ทางเรื่อง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย		ความหมาย ของ ค่า z	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	(x)	ของ		

หนังสืออุทาหรณ์ภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโภณ์ข้อมูลคึกคักตอนปลาย ของ

ธรรมรังสกิจภาษาอังกฤษ 3.54 เห็นด้วย 16.92

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุรพายศตราธาราเยสเนียร์ วิจารณ์ 3.54 เห็นด้วย 17.39

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า คูณอาจารย์เห็นด้วยว่าผู้เขียนหนังสือหั้งสองเล่มไม่ได้แสดงคุณค่าของวรรณคดีบางเรื่องโดยยกเหตุผลมาประกอบไม่สมจริงทำให้ผู้อ่านไม่เชื่อถือ แต่คุณค่าของวรรณคดีบางเรื่องโดยยกเหตุผลมาประกอบไม่สมจริงทำให้ผู้อ่านเชื่อถือได้

จากค่า $z = 0$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความปั่นปื้นสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ และ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 และเท่ากับ 0 คั่งนั้นผลทางระหว่างมันจะมีผลคิดเป็นนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ทางกันเกยในเรื่องที่ว่าผู้เขียนไม่ได้แสดงคุณค่าของวรรณคดีบางเรื่องโดยยกเหตุผลมาประกอบไม่สมจริงทำให้ผู้อ่านไม่เชื่อถือ แต่คุณค่าของวรรณคดีบางเรื่องโดยยกเหตุผลมาประกอบไม่สมจริงทำให้ผู้อ่านเชื่อถือได้

ตารางที่ 19 ข้อสันนิษฐานหรือหลักฐานทางวาระณค์

ชื่อหนังสือ	ก้าเจลี่ย ความหมาย		ส่วน ก้า z ก้าเจลี่ย มาตรฐาน
	(x)	ของ เปียงaben	

หนังสืออุทธรณ์คดีทางวิชาการไทย ประวัติวาระณค์

ประทวนมัชยมศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ	3.76	เดือนกุมภาพันธ์	20.03	0.01
หนังสือประวัติวาระณค์ (ห.061-062) ของ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ	3.70	เดือนกุมภาพันธ์	20.52	

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นถูกว่าในการเขียนประวัติวาระณค์ที่บางเรื่อง บุ้นเขียนหนังสือหั้งสองเล่มนี้จะได้ผลที่จะกล่าวถึงข้อสันนิษฐานหรือหลักฐานทางวาระณค์เมื่อจ่าเป็น ทำให้เนื้อหาที่เป็นจริงเดือนลอย

จากค่า $z = 0.01$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นแสดงถึงระหว่างมัชยมและคณิตไม่มั่นคงสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่คงกันในเรื่องที่ว่าในการเขียนประวัติวาระณค์ที่บางเรื่อง บุ้นเขียนและเลยที่จะกล่าวถึงข้อสันนิษฐานหรือหลักฐานทางวาระณค์เมื่อจ่าเป็น ทำให้เนื้อหาที่เป็นจริงเดือนลอย

ตารางที่ 20 การเขียนประดิษฐ์แต่ง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(x)	ของ	
หนังสืออุทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโยชน์ของศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	2.54	ไม่เที่ยกวบ	11.15
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ			-0.16
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจารณณ์	2.84	ไม่แน่ใจ	7.31

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าผู้เขียนหนังสืออุทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ของศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้เขียนประดิษฐ์แต่งไว้ทุกครั้งที่เริ่มเขียนถึงผลงานของกวีแต่ละคน และครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าผู้เขียนหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ได้เขียนประดิษฐ์แต่งไว้ทุกครั้งที่เริ่มเขียนถึงผลงานของกวีแต่ละคน

จากค่า z = -0.16 เปรียบเทียบให้รู้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 z = ± 2.58 แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 คึ้นนี้แสดงถึงระหว่างมั่นคง เลขคณิตไม่มั่นคงสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่า ผู้เขียนไม่เขียนประดิษฐ์แต่งไว้ทุกครั้งที่เริ่มเขียนถึงผลงานของกวีแต่ละคน

ตารางที่ 21 การเชิงเส้นที่ใช้แก่การทดสอบค่าเฉลี่ยนั้น ๆ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย สถาน		
	(x)	ของ	เปียงเบน ค่า z
ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน			

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์ศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.06	ไม่แน่ใจ	16.18	
หนังสือประวัติศาสตร์ (ท.061-062) ของ				-0.07
บุญช่วยศักดิ์อาจารย์เสนีย์ วิจารณ์	3.32	ไม่แน่ใจ	17.61	

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่า บุญช่วยศักดิ์สองเล่มไม่เคยถือที่จะบอกให้ทราบถึงเวลาหรือสมัยที่เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ยนั้น ๆ ถ้ามีหลักฐานปรากฏ

จากค่า z = -0.07 เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสัก 0.01
 $z = \pm 2.58$ และ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างประเทศนั้น
 เอกลักษณ์ไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่า บุญช่วยไม่เคยถือที่จะ
 บอกให้ทราบถึงเวลาหรือสมัยที่เกี่ยวข้องกับค่าเฉลี่ยนั้น ๆ ถ้ามีหลักฐานปรากฏ

ตารางที่ 22 ประโภคช่องทางวาระณ์ในภาคผนวกห้ายเล่ม

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเมน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(x)	ของ	
หนังสืออุทกศึกษาภาษาไทย ประวัติวาระณ์			
ประโภคแม่ข่ายศึกษาตอนปีถ้า ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	4.18	เห็นแก้	18.68
ห้องสืบประวัติวาระณ์ (ห.061-062) ของ			0.41
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ	2.92	ไม่แน่ใจ	11.27

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าภาคผนวกห้ายเล่มของหนังสืออุทกศึกษาภาษาไทย ประวัติวาระณ์ ประโภคแม่ข่ายศึกษาตอนปีถ้า ของกระทรวงศึกษาธิการ มีการละเอ่นทางวาระณ์ที่ทำให้บุตรมีความรู้เกี่ยวกับรัตนธรรมไทยเพิ่มขึ้น และครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าภาคผนวกห้ายเล่มของหนังสือประวัติวาระณ์ (ห.061-062) มีการละเอ่นทางวาระณ์ที่ทำให้บุตรมีความรู้เกี่ยวกับรัตนธรรมไทยเพิ่มขึ้น

จากค่า $z = 0.41$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนี้แสดงถึงระหว่างมีผลต่อ ใช้คิดในการนับจำนวนอย่างกว่า 2.58 ดังนี้แสดงถึงระหว่างมีผลต่อ การละเอ่นทางวาระณ์ที่ทำให้บุตรมีความรู้เกี่ยวกับรัตนธรรมไทยเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 23 การส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในค่าน้ำหนัก ๆ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน (X) ของ เมืองแบบ ก้าว ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน

หนังสืออุไนวิชาภาษาไทย ประวัติวาระคดี

ประโยชน์เชิงศึกษาทดลอง ของ
กระทรวงศึกษาธิการ

3.02	ไม่แน่ใจ	12.62	-0.02
------	----------	-------	-------

หนังสือประวัติวาระคดี (ท.061-062) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ	3.08	ไม่แน่ใจ	13.09
-----------------------------------	------	----------	-------

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสือห้องเรียนในค่าน้ำหนัก เล่มนี้มีเนื้อหาที่ทำเสนอในเล่มที่มิได้ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในค่าน้ำหนักเลย นอกจาก ส่งเสริมทักษะการจำ

จากค่า $z = -0.02$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$, แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 คัดมั่นคงทางระหว่างมัชฌิม คลาสิกไม่ มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ค้างคดีในเรื่องที่ว่า เป็นทำที่นำเสนอใน เล่มอาจส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในค่าน้ำหนักเลย นอกจากส่งเสริม ทักษะการจำ

ตารางที่ 24 การเชียนที่ปั่นยุทธ์อ่านค้นคว้าเพิ่มเติม

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ก.	ค่า มาตรฐาน
	(X)	ของ		
หนังสืออุดมวิชาภาษาไทย ประรศติวรรณคดี				
ประพิษมวยศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.18	ไม่แน่ใจ	13.72	-0.06
หนังสือประรศติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจารณ์	3.36	ไม่แน่ใจ	14.69	

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าใช้การเชียนหนังสือ หั้งสองเล่มได้มีส่วนปั่นยุทธ์อ่านอย่างค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมก่อไป

จากค่า $z = -0.06$ เปรียบเทียบให้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่าง 2.58 ตั้งนั้นแสดงทางระหว่างมั่นคง เลขคณิตไม่มั่นคง หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ค่างกันในเรื่องที่ว่า วิธีการเชียนหนังสือ สองเล่มอาจมีส่วนหนึ่งหรือไม่มีส่วนปั่นยุทธ์อ่านอย่างค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมก่อไป

ตารางที่ 25 การส่งเสริมพัฒนาการให้แก่ผู้ใช้หนังสือ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เมืองแบบ ค่า z ค่าเฉลี่ย น้ำใจ
	(X)	ของ	
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโภคปัจจัยศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	2.60	ไม่น่าจะ	9.95
			-0.009
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ			
บุญช่วยสถาศกรจาการย์เนนี่ วิลาวรรณ	2.62	ไม่น่าจะ	10.28

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสืออุทิศวิชาประวัติวรรณคดีทั้งสองเล่มนี้แล้ว นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ภายใน ประมาณ สังคม บัญญา

จาก $z = -0.009$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นยืนสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ถังนี้แสดงถึงระหว่างมั่นยืน เลขคณิตไม่มั่นยืนสำคัญ หนังสือสองเล่มมีจังไม่ทางกันในเรื่องที่ว่า ถ้าให้นักเรียนใช้หนังสือ อุทิศวิชาประวัติวรรณคดีทั้งสองเล่มนี้แล้ว นักเรียนอาจจะได้รับการส่งเสริมพัฒนา การทั้ง 4 ด้าน ภายใน สังคม บัญญา

ตารางที่ 26 การวางแผนทางวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทย

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปรียบเทียบ ค่า z มาตรฐาน
	(X)	ของ	
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโยชน์ชั้นศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	3.62	เทียบ	19.53
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ			0
“ บุญญาศักดิ์ราษฎร์เสนีย์ ” วิจารณ์	3.62	เทียบ	18.51

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่า เนื้อหาและวิธีการ
เขียนของบุญญาศักดิ์ราษฎร์เสนีย์ ไม่ได้ส่งเสริมความรักสักเท่าไร
แต่ก็ยังคงสืบทอดสืบสานต่อความงามของภาษาไทย รวมทั้งเน้นให้ผู้เรียนทราบถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ

จากค่า $z = 0$ เปรียบเทียบให้ได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แก่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 ตั้งนี้แสดงถึงระหว่างมีผล
เลขคณิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกตั้งข้อในเรื่องที่ว่า เนื้อหาและวิธีการ
เขียนของบุญญาศักดิ์ราษฎร์เสนีย์ ไม่ได้ส่งเสริมความรักสักเท่าไร
แต่ก็ยังคงสืบทอดสืบสานต่อความงามของภาษาไทย รวมทั้งเน้นให้ผู้เรียนทราบถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ

ตารางที่ 27 การใช้หลักจิตวิทยาในการเขียน

ชื่อหนังสือ	(X)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน เปรียบเทียบ ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
		ของ	เปรียบเทียบ	
หนังสือภาษาไทย ประวัติวรรณคดี				
ประโภคเมืองศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	2.94	ไม่แน่ใจ	11.59	-0.17
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ์	3.42	ไม่แน่ใจ	16.53	

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่า ผู้เขียนหนังสือหั้งทอง เล่มนี้ได้ใช้หลักจิตวิทยาในการเขียนหนังสือเล่มนี้มากที่เดียว

จากค่า $z = -0.17$ เปรียบเทียบให้ไว้ ที่ระดับความมีเสี่ยงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยันต์ เอกชนิพิทไม่เป็นเสี่ยงสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ทางกันในเรื่องที่ว่า ผู้เขียนหนังสือหั้งทอง เล่มอาจใช้หลักจิตวิทยาในการเขียนหนังสือเล่มนี้มากที่เกินไป

ตารางที่ 28 กําหนดและภาระที่ใช้อธิบายเปื้อนหา

ชื่อหนังสือ (X)	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปลี่ยนเป็น ค่า z
	ของ	มาตรฐาน	
หนังสืออุดมศึกษาภาษาไทย ประวัติวาระคดี			
ประโภคธรรมชัยศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	3.92	เห็นด้วย	23.27
ห้องศึกษาประวัติศาสตร์ (ท.061-062) ของ			0.004
“ข้อมูลการจราจรย์เสนีย์ วิสาหกรรม	3.9	เห็นด้วย	22.21

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่า กําหนดและภาระที่ใช้อธิบายเปื้อนหาในหนังสือสองเล่มนี้ไม่ยากเกินไป

จากค่า $z = 0.004$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสําคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังที่เน้นทางระหว่างมัธยม เอกมิตรไม่มั่นใจสําคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกกันในเรื่องที่ว่า กําหนดและภาระที่ใช้อธิบายเปื้อนหาไม่ยากเกินไป

ตารางที่ 29 ความหมายของหนังสืออ่านประกอบ

ชื่อหนังสือ (x)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน
	ของ ค่าเฉลี่ย	เปียงเบน	มาตราฐาน

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์มหัมศึกษาตอนปลาย ของ

กระหารวศึกษาธิการ	3.58	เห็นด้วย	22.14	-0.02
-------------------	------	----------	-------	-------

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ์	3.66	เห็นด้วย	22.16
-----------------------------------	------	----------	-------

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าหนังสือห้องเรียนนี้ การให้นักเรียนหั่นเมืองศึกษาปีที่ ๕ ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาประวัติ- วรรณคดี

จากค่า $z = -0.02$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความถี่นัยสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 คงนั้นผลทางระหว่างเมืองมีความน่าจะเป็นมากกว่า 99% หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ทางกันในเรื่องที่ว่า หนังสือห้องเรียนนี้เป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนวิชาประวัติวรรณคดี

ตารางที่ 30 ความน่าจะเป็นของการใช้ภาษา

ชื่อหนังสือ (X)	คำเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปี่ยมเบน ค่า z ความถ้วน
	ของ	เปี่ยมเบน	

หนังสืออุทกิจวิชาภาษาไทย ประจำปีพุทธศักราช

ประจำปีพุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๖๑ ของ

กระทรวงศึกษาธิการ 3.74 เที่นคำย 21.64

หนังสือประจำปีพุทธศักราช (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๒) ของ 0.009

บุชวยภาษาศาสตร์ฯ เสนีย์ วิจิตรรัตน 3.70 เที่นคำย 21.60

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่า ผู้เขียนหนังสือหั้ง
สองเอนเป็นผู้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเนื้อหาให้แจ่มแจ้ง

จากค่า z = 0.009 เปรียบเทียบกับ ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนี้แสดงถึงระหว่างมั่นใจ
 เลขคณิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่า ผู้เขียนหนังสือหั้งสอง
 เอนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเนื้อหาให้แจ่มแจ้ง

ตารางที่ 31 ความถูกต้องของการใช้สำนวนภาษาและศัพท์สะกด

ชื่อหนังสือ (x)	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ของ คำ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน เป็นแบบ คำ z ค่าเฉลี่ย นาฬิกา	
		เป็นค่วย	24.90
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี	3.90	เป็นค่วย	24.90
ประโยคเมืองศึกษาตอนปลาย ของ			0.02
กระทรวงศึกษาธิการ			
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ	3.80	เป็นค่วย	22.72
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิตรรัฐ			

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่า ผู้เขียนหนังสือหังสอง เล่นใช้สำนวนภาษา ศัพท์สะกดได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

จากค่า z = 0.02 เปรียบเทียบให้รู้ ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01 z = ± 2.58 แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างนี้ซึ่งเป็นผลสถิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือหังสองเล่นนี้จึงไม่ถูกต้องในเรื่องที่ว่า ผู้เขียนหนังสือหังสอง เล่นใช้สำนวนภาษา ศัพท์สะกดได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

หมวดที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบของหนังสือ

ก. รูปเล่ม

ตารางที่ 32 คุณภาพของการเป็นเล่มหนังสือ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(X)	ของ	

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์ข้อมูลศึกษาพื้นฐาน ของ

กรุ๊พร่วงศึกษาธิการ 2.56 ไม่แน่ใจ 11.22 -0.1

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุญช่วยการศึกษาฯ เสนีย์ วิจารณ์ 2.80 ไม่แน่ใจ 13.25

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าการเป็นเล่มหนังสือทำอย่างไร

จาก $z = -0.1$ เปรียบเทียบให้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยกว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างนี้ยืนมั่นคงไม่มั่นคง หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ค้างกันในเรื่องที่ว่า การเป็นเล่มหนังสืออาจทำอย่างไร

ตารางที่ 33 ความหมายของขนาดของหนังสือ

ชื่อหนังสือ	คำเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เป้าหมาย มาตรฐาน
	(x)	ของ	

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์คุณค่าทางศึกษาอย่างใด ของ
กระทรวงศึกษาธิการ 2.74 ไม้แนวใจ 13.35
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ 2.92 ไม้แนวใจ 14.27

-0.07

จากตารางที่ 33 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม้แนวใจว่า หนังสือห้องเรียนเล่มนี้มี
ขนาดใหญ่พอเหมาะสมและไม่หนาเกินไปจนหยิบใช้ไม่สะดวก

จากค่า $z = -0.07$ เปรียบเทียบให้ได้ว่า ที่ระดับความนัยสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณของครัว 2.58 คั่งนั้นแสดงถึงระหว่างมีผลนิม
เล็กน้อยในปัจจัยสำคัญ หนังสือห้องเรียนที่จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่า หนังสือห้องเรียนนี้อาจ
มีขนาดใหญ่พอเหมาะสมและอาจไม่หนาเกินไปจนหยิบใช้ไม่สะดวก

ตารางที่ 34 คุณภาพของระดับที่ใช้พิมพ์

ชื่อหนังสือ	(x)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน เบี่ยงเบน ค่า z
		ของ	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	
หนังสืออุทศวิชาภาษาไทย ประวัติธรรมคึกคัก				
ประโยคเมธีบัญฑิตอนปลায ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	1.98	ไม่เห็นด้วย	9.08	-0.04
หนังสือประวัติธรรมคึกคัก (ท.061-062) ของ				
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิวรรณ	2.06	ไม่เห็นด้วย	8.96	

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่า ระดับที่ใช้พิมพ์ หนังสือห้องเรียนนี้ข้าวสารออก มีความหนาไม่ขาดง่าย มีคุณภาพไม่มาตรฐาน

จากค่า $z = -0.04$ เปรียบเทียบให้ไว้ว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างว่างมีนัยนิ่งคุณิตไม่มีนัยสำคัญ หนังสือห้องเรียนนี้จึงไม่ถูกกันในเรื่องที่ว่า ระดับที่ใช้พิมพ์หนังสือห้องเรียนนี้ไม่ข้าวสารออก บางขาดง่าย มีคุณภาพไม่มาตรฐาน

ตารางที่ 35 คุณภาพของกราฟชัยปัก

ชื่อหนังสือ	(X)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน	ค่า z
		ของ	เปรียบเทียบ	ค่าเฉลี่ย	
หนังสืออุเทวิชาภาษาไทย ประวัติศาสตร์ศึกษา				มาตรฐาน	
ประวัติศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	1.74	ไม่เก็บค่าย	8.30		-0.19
หนังสือประวัติศาสตร์ศึกษา (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ	2.06	ไม่เก็บค่าย	8.62		

จากตารางที่ 35 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เก็บค่ายว่าถูกกราฟชัยปัก¹⁶
ของหนังสือหั้งสอง เล่ม เป็นกราฟชัยเนื้อแร้งชาดยาก เหลือบพลาสติกทำให้คงทน

จากค่า z = -0.19 เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมีข้อบก
 เลขคณิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือหั้งสอง เล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่าถูกกราฟชัยปักไม่ใช่
 กราฟชัยเนื้อแร้งชาดยาก ไม่เหลือบพลาสติก ทำให้ไม่คงทน

ตารางที่ 36 หมายเหตุนักเรียน

ชื่อหนังสือ (X)	ความสัมภัย ของ การเดินทาง	ความสัมภัย ความหมาย ส่วน	
		ของ	เป็นแบบ ก้าว
หนังสืออุทกศิริภาษาไทย ประวัติธรรมคดี			
ประโยคชัยศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	2.18	ไม่เห็นด้วย	10.0
หนังสือประวัติธรรมคดี (ท.061-062) ของ			-0.32
บัญชีรายรับรายจ่าย เสนีย์ วิจารณ์	2.94	ไม่แน่ใจ	13.82

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าปักหนังสืออุทกศิริภาษาไทย ประวัติธรรมคดี ประโยคชัยศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ถือ การออกแบบให้สวยงาม ใช้สีทึบคุณภาพน้ำเงิน ใจของผู้อ่าน และมีเนื้อเรื่องของรูปหน้าปัก เหมาะสมกับเนื้อหาที่นำไปสอนวิชาไป แต่ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่า หนังสือประวัติธรรมคดี (ท.061-062) ของบัญชีรายรับรายจ่าย เสนีย์ วิจารณ์ จะมีการออกแบบปักอย่างสวยงาม ใช้สีทึบคุณภาพน้ำเงิน ใจของผู้อ่าน และมีเนื้อเรื่องของรูปหน้าปักเหมาะสมกับเนื้อหาที่นำไปสอนวิชาไป

จากค่า $z = -0.32$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคง .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนี้แสดงถึงระหว่างมีข้อความ เอกซ์คลิฟในหนังสือ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกนิยามในเรื่องที่ว่าปักหนังสือหังส่อง เล่ม อาจมีการออกแบบไม่สวยงาม ใช้สีไม่ทึบคุณภาพน้ำเงิน ใจของผู้อ่าน และมีเนื้อเรื่องของรูปหน้าปักไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่นำไปสอนวิชาไป

ช. การพิมพ์

ตารางที่ 37 ความซึ้งของขนาดตัวอักษรที่ใช้พิมพ์

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เบี่ยงเบน ค่า z
	(x)	ของ ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	
หนังสืออุดมวิชาภาษาไทย ประวัติวาระนักศึกษา			
ประโยชน์ด้วยศึกษาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.72	เที่นคำนวณ	23.80
หนังสือประวัติวาระนักศึกษา (ท.061-062) ของ บุญราษฎร์เจ้ารย์ เสนีย์ วิลาวรรณ	3.84	เที่นคำนวณ	-0.02 25.48

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ใช้ค่าขั้วขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ในหนังสือหั้งสองเล่มมีขนาดโดยอ่านໄค้ชัดเจน

จากค่า $z = -0.02$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นคงสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลทางระหว่างมีความเชื่อมต่อที่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่าขนาดตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ ในหนังสือหั้งสองเล่มมีขนาดโดยอ่านໄค้ชัดเจน

ตารางที่ 38 ความสุขของหัวใจมีพิษ

ชื่อหนังสือ (x)	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน		ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่า z
	ของ	เปรียบเทียบ		
หนังสืออุทาหรณ์ภาษาไทย ประวัติวรรณคดี				
ประโภเพชยนศึกษาตอนปลาย ของ				
กระทรวงศึกษาธิการ	3.22	ไม่แน่ใจ	16.96	
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ				-0.06
บุช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิราธรรม	3.44	ไม่แน่ใจ	19.51	

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหัวใจมีพิษ
หนังสือห้องสอบเล่มมีปัจจัยส่วนบุคคลอยู่

หากค่า $z = -0.06$ เปรียบเทียบให้ไว้ ที่ระดับความมีเสี่ยงสำคัญ .01
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ถึงนั้นผลต่างระหว่างมันกับค่า
 เลขคณิตไม่มีเสี่ยงสำคัญ หนังสือห้องสอบเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่าหัวใจมีพิษพ่ออาจ
 จัดว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลอยู่

ตารางที่ 39 ความไม่แน่นอนของสภาพและ俈การวิเคราะห์

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เบี่ยงเบน ค่า z
	(x)	ของ	
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระคึกคัก			
ประโยคธรรมศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	3.48	ไม้ແຈ	19.52
			-0.06
หนังสือประวัติวาระคึกคัก (ท.061-062) ของ			
บุญช่วยพากษาอาจารย์เสนีย์ วิจารณ์	3.74	เห็นด้วย	23.26

จากตารางที่ 39 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวาระคึกคัก ประโยคธรรมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ จะมีการพิมพ์อย่างไร การเวนวาระ การเน้นข้อความด้วยตัวค่า และการซีกเส้นให้เน้นข้อความพิมพ์ໄกซักเจน และเหมาะสมกับสภาพเนื้อหา ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าหนังสือประวัติวาระคึกคัก (ท.061-062) ของบุญช่วยพากษาอาจารย์เสนีย์ วิจารณ์ มีคุณลักษณะในการพิมพ์ตามหัวข้อของตารางนี้

จากค่า $z = -0.06$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสากล 0.05 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยู่กว่า 2.58 ดังนั้นผลต่างระหว่างมั่นใจและคุณไม่มั่นใจสากล หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ต่างกันในเรื่องที่ว่าการพิมพ์อย่างไร การเวนวาระ การเน้นข้อความด้วยตัวค่า และการซีกเส้นให้เน้นข้อความพิมพ์ໄกซักเจน และเหมาะสมกับสภาพของเนื้อหา

ตารางที่ 40 รากน้ำสืบ

ชื่อหนังสือ (X)	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน		ค่า z
	ของ	เปียงเบน	
	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน		
หนังสืออุเหวิชาภาษาไทย ประวัติธรรมศึกษา			
ประโยค์มชยมศึกษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	3.76	เที่นควาย	17.78
หนังสือประวัติธรรมศึกษาตอนปลาย (ท.061-062) ของ			0
บุญขาวยศตราจารย์เนนี่ วิภาวรรณ	3.76	เที่นควาย	17.78

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่าหนังสือห้องเรียนนี้ ควรมีราคาถูกกว่าปัจจุบัน

จากค่า $z = 0$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .01 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 และเท่ากับ 0 ดังนั้นผลทางระหว่างมัชณิคและคณิตไม่มั่นใจสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ค่างกันเลยในเรื่องที่ว่า หนังสือสองเล่มนี้ควรมีราคาถูกกว่าปัจจุบัน

ตารางที่ 41 การศักดิ์สื่อเรื่อง

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เมืองบน ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(X)	ของ	
หนังสืออุเทงวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภมชัยนักภาษาตอนป้าย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.42	ไม่แน่ใจ	20.26
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ บุญวายศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิตรรัตน์	3.36	ไม่แน่ใจ	20.25
			0.01

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสือสองเล่มจะคำศักดิ์เรื่องเรียงอย่างเหมาะสมสมความสำคัญของวรรณคดีเรื่องนั้น

จากค่า $z = 0.01$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจสำคัญ $.01$ $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอยกว่า 2.58 ถึงนี้แสดงทางระหว่างบัญชีนิ่งและบัญชีไม่นับสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ถูกนับในเรื่องที่ว่าหนังสือสองเล่มนี้ก้าวขั้นคำศักดิ์เรื่องเรียงอย่างเหมาะสมสมความสำคัญของวรรณคดีเรื่องนั้น

ก. ภาพรวม

ตารางที่ 42 ภาพรวม

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		จำนวน
	(x)	ของ	
	ค่าเฉลี่ย	เป็นเงินบาท	มาตรฐาน

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

พระโ琰มชัยมศิกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ 1.64 ไม่เห็นด้วย 5.97

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุญช่วยค่าสตราจารย์เนี้ย วิจารณ์ - - -

จากตารางที่ 42 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี พระโ琰มชัยมศิกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ มีคุณภาพของภาพประกอบอยู่ในเกณฑ์ ภาพดีจน และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับ หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของบุญช่วยค่าสตราจารย์เนี้ย วิจารณ์ เพราะ หนังสือเล่มนี้ไม่มีภาพประกอบเลย

ตารางนี้ไม่มีการเบรี่ยงเทียบระหว่างหนังสือห้องเรียน

ตารางที่ 43 ความหมายและความถี่ของการพูดสิ่งที่เสนอในภาพ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เป็นแบบ ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(x)	ของ	
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโยค์มีชัยมีกีษาตอนปลาย ของ			
กระทรวงศึกษาธิการ	1.72	ไม่เห็นด้วย	5.49
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ			
บุญวิจารณ์ราษฎร์เสนีย์ วิจารณ์	-	-	-

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยค์มีชัยมีกีษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ มีขนาดของภาพประกอบโดยเนาะแก้สิ่งที่เสนอในภาพ และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ด้วยเหตุผลเดียวกันที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือห้องเรียน

บุคลากรนักเรียนมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 ความส่วนขยายและความตูกต้องของการใช้สื่อในภาพ

ชื่อหนังสือ (๙)	คำเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน
	ของ	เมืองเบน-	คำ
การเขียน	มากรุณ	บันทึก	-

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโภกมัชยนศึกษาตอนปีลาก ของ ไม่เห็นคำ

กระทรวงศึกษาธิการ 1.54 อย่างปิง 5.95

หนังสือประวัติวรรณคดี (๗.๐๖๑-๐๖๒) ของ

บุญข่าวศักตริอาจารย์เสนีย์ วิจารณ์ - - -

จากตารางที่ 44 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นคำอย่างปิงว่าภาพ
ประกอบในหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภกมัชยนศึกษาตอนปีลาก
ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาพสีสวยงามและให้สูญเสียความเป็นจริง ครู
อาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (๗.๐๖๑-๐๖๒) คำยเหตุผลเดียวกัน
ที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือทั้งสองเล่ม

พ.ศ.๒๕๖๑ 45 ความหมายของชั้นตอนในการนำภาพเข้าไปประกอบเนื้อเรื่อง

ชื่อหนังสือ (๙)	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน
	ของ	เป็นแบบ	ค่า
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์มีชัยนกิจกາตomyplaiy ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

1.82 ไม่เท็งคำย 5.74

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.๐๖๑-๐๖๒) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิจารณ์

- - -

จากตารางที่ 45 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าชั้นตอนในการนำภาพเข้าไปประกอบเนื้อเรื่องของหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์มีชัยนกิจกາตomyplaiy ของกระทรวงศึกษาธิการ นั้นหมายความ และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.๐๖๑-๐๖๒) ด้วยเหตุผลเดียวกันที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือหั้งสองเล่ม

ตารางที่ 46 ความเหมาะสมระหว่างภาพกับเนื้อหา

ชื่อหนังสือ	ความถี่		ความหมาย ตามที่ระบุ	จำนวนหน้า	ค่าใช้จ่าย
	(x)	ของ			
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภคปัชยมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ บุรพารักษ์ศาสตราจารย์เสนีย์ วิล่าวรรณ	1:82	ไม่เป็นเค็ย	5.79	-	-

จากตารางที่ 46 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าภาพที่ใช้ประกอบในหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโภคปัชยมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ นั้นเหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหา และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ด้วยเหตุผลเดียวกับที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือห้องเรียน

ตารางที่ 47 ความหมายส่วนรวมของจำนวนภายนอกในอุทา

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน	
	(x)	ของ เป็นแบบ ค่า
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน

หนังสืออุทาศึกษาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์ชัยมีกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ 1.56 ในเดือนกันยายน 5.64

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจารณ์ - - -

จากการที่ 47 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าจำนวนของภายนอกในหนังสืออุทาศึกษาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชัยมีกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ นั้นเหมาะสมกับเนื้อหา และครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ด้วยเหตุผลเดียวกันที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 ปริมาณของภาพประกอบ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เบี่ยงเบน ค่า z ค่าเฉลี่ย นากรดูงาน
	(X)	ของ	
หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี			
ประโยชน์ชัยมกุษณาตอนปลาย ของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.98	เห็นด้วย	19.78
หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิจิตรรัตน์	-	-	-

จากตารางที่ 48 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นถูกว่าหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชัยมกุษณาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ แบบไม่มีภาพประกอบเลย ทั้งที่ควรจะมีค่อนข้าง และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ด้วยเหตุผลเดียวกันที่มีในตารางที่ 42

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

บุคลากรณ์มหาวิทยาลัย

๔. หนังสืออุทก และรายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์

ตารางที่ 49 ความถูกต้องของการเขียนบรรณานุกรม

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย		ส่วน เปียงเบน ค่า z
	(x)	ของ	
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	

หนังสืออุทกวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์เชิงศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ 3.28 ไม้แกะ 16.27

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนิท วิจารณ์ - - -

จากตารางที่ 49 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าการเขียนบรรณานุกรม ท้ายเล่มของหนังสืออุทกวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์เชิงศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ เขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และกระจงพอที่จะใช้สืบสาน คณค่าว่าท่อไป และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) เพราะหนังสือเล่มนี้ไม่มีบรรณานุกรมท้ายเล่ม

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

ตารางที่ 50 ความรักเจนของรายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน	
	(X)	ของ เปรียบเทียบ ค่า z ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโภณ์ข้อมูลภาษาต่อไปนี้ ของ

การตรวจคุณภาพการ 3.74 เทียบ 22.15

1.65

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

นิชชัยกานต์ภาร্য เสนีย์ วิจารณ์ 3.76 เทียบ 23.24

จากตารางที่ 50 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นคุณว่าหนังสือหั้งลงเล่มได้
แจ้งให้ผู้อ่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสารนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จังหวัดที่ตั้งสารนักพิมพ์
และจำนวนเล่มที่พิมพ์ออกสู่ตลาดอย่างชัดเจน

จากค่า $z = 1.65$ เปรียบเทียบได้ว่า ที่ระดับความมั่นใจ ๙๘%
 $z = \pm 2.58$ แต่ z ที่ได้จากการคำนวณอย่างกว่า 2.58 คั่งนั้นผลทางระหว่างมีความนัยสำคัญ .01
 เท่ากับไม่มีนัยสำคัญ หนังสือสองเล่มนี้จึงไม่ทางกันในเรื่องที่ว่าหนังสือหั้งลงเล่มได้แจ้ง
 ให้ผู้อ่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสารนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จังหวัดที่ตั้งสารนักพิมพ์ และ
 จำนวนเล่มที่พิมพ์ออกสู่ตลาดอย่างชัดเจน

๗. แบบฝึกหัด

ตารางที่ ๕๑ แบบฝึกหัดภาษาไทยเนื้อร้อง

ชื่อหนังสือ	คำเฉลี่ย	ความหมาย	ส่วน
	(x)	ของ เป็นไปใน คำเฉลี่ย มาตรฐาน	คำ

หนังสืออุทกศิวากาญชาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์ศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุญช่วยศักดิ์ราษฎร์ เสนีย์ วิจารณ์ 2.76 ไม่น่าจะ 12.33

จากตารางที่ ๕๑ จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่แน่ใจว่าหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) มีแบบฝึกหัดเมื่อจบเนื้อหาของวรรณคดีแตละสมัย และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสืออุทกศิวากาญชาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ เพราะหนังสือนี้ไม่มีแบบฝึกหัดเลย

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

ตารางที่ 52 เนื้อหาของแบบฝึกหัด

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน		ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	(x)	ของ	

หนังสืออุไศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์และคุณค่าทางปัจจัย ของ

กระบวนการศึกษาเชิงคุณค่า

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนีย์ วิลาวรรณ 2.16 ไม่เห็นควร 10.38

จากตารางที่ 52 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นควรหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) มีแนวฝึกหัดที่ครอบคลุมเนื้อหาโดยรวมด้าน และครูอาจารย์ไม่เห็นควรหนังสืออุไศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์และคุณค่าทางปัจจัย ของกระบวนการศึกษาเชิงคุณค่า ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันในตารางที่ 51

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

จุดเด่นของหนังสือที่มีคุณค่า

ตารางที่ 53 ปริมาณของแบบฝึกหัด

ชื่อหนังสือ	ความถี่		จำนวน
	(%)	ของ	
	ความถี่	เป็นแบบ	ค่า
	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด

หนังสืออุทกศิวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์คุณมีศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

บุญชัยคุลตราจารย์เสนีย์ วิจารณ์ 2.3 ในเห็นด้วย 10.24

จากตารางที่ 53 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) มีปริมาณแบบฝึกหัดแต่ละบทเที่ยงพอที่จะฝึกเด็กให้เกิดความแม่นยำทางด้านเนื้อหา และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสืออุทกศิวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์คุณมีศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าหากเด็กจะเห็นเดิมที่ในตารางที่ 51

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

ตารางที่ 54 การตัดความรู้ด้วยแบบฝึกหัด

ชื่อหนังสือ (๑)	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน		ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน
	ของ	เปรียบเทียบ ก้าว	

หนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี

ประโยชน์ชัยมศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของ

นิชชัยพานิจราจารย์ เสนีย์ วิจารณ์ 2.3 ในเดือน ตุลาคม 10.33

จากตารางที่ 54 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์ไม่เห็นถึงว่าหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) มีแบบฝึกหัดแบบปรนัยและอธนัย ซึ่งทำให้ตัดความรู้ของผู้เรียน ให้อย่างลึกซึ้ง และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสืออุทิศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชัยมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันในตารางที่ 51

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

ตารางที่ 55 ทางนำแบบฝึกหัดไปปรับปรุงเป็นข้อสอบ

ชื่อหนังสือ	ค่าเฉลี่ย ความหมาย ส่วน
	(x) ของ เปียงเบน คำ ๒ ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน

หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติการณฑ์

ประโยชน์มหัมศึกษาตอนปลาย ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือประวัติการณฑ์ (ท.061-062) ของ

บัญชีรายรับรายจ่าย เสนีย์ วิลาวรรณ 3.60 เพิ่นเติม 19.97

จากตารางที่ 55 จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์เห็นด้วยว่า ผู้สอนแบบสอบถาม
สามารถนำไปปรับปรุงเป็นข้อสอบได้
และครูอาจารย์ไม่มีความเห็นสำหรับหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติการณฑ์ ประโยชน์
มหัมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันในตารางที่ 51

ตารางนี้ไม่มีการเปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม

จุดเด่นของแบบทดสอบไทยลักษณะ